

Arrest

nr. 91 403 van 12 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. GEERTS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 december 2011 het Rijk binnen en diende op 30 december 2011 een asielaanvraag in. Op 27 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh). U zou een sympathisant zijn van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). Eind 2007 zou u beginnen werken zijn in een rehabilitatiecentrum voor alcoholisten en drugsverslaafden. Uw taak zou eruit bestaan hebben om verslaafden naar het centrum te brengen en in te staan voor de beveiliging. Lokale drugsdealers zouden zich bedreigd voelen omdat het centrum drugsverslaafden hielp en zij hun broodwinning zagen verloren gaan. De drugsdealers zouden u bedreigd hebben. U zou midden 2008 aangevallen zijn door de drugsdealers. Ze zouden u in de rug gestoken hebben met een mes en u zou drie dagen in het ziekenhuis verbleven hebben. Uw vader zou een 'general diary' hebben neergelegd bij de politie. Op 3 maart 2010 zou u de laatste keer gaan werken zijn. Op 4 maart 2010 zou er een valse moordzaak zijn ingediend tegen u. Op 5 mei 2010 zou er een valse wapenzaak zijn ingediend tegen u. Tot mei 2010 zou u in uw dorp Dolpur, Dhaka verbleven hebben. U verbleef vervolgens tot december 2010 in Shiragong. Daarna zou u naar Chittagong gegaan zijn. U zou Bangladesh hebben verlaten op 15 juni 2011. Vanuit Chittagong zou u een speedboot hebben genomen naar een schip. U zou in Griekenland aangekomen zijn. U zou Griekenland verlaten hebben per vliegtuig op 25 december 2011. U zou in Frankrijk geland zijn. Vanuit Frankrijk zou u per trein naar België gekomen zijn. U vroeg in België asiel aan op 30 december 2011.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een fotokopie van een nationaliteitsakte dd.15 november 2009, een geattesteerde fotokopie van een geboorteakte dd.6 augustus 2009, fotokopies van schooldiploma's, een fotokopie van een brief van de 'city corporation' dd. 15 november 2009, originele reisdocumenten (tickets), een fotokopie van een vals paspoort, een originele werkvergunning van Griekenland, gecertificeerde fotokopieën van juridische documenten aangaande een moordzaak, gecertificeerde fotokopieën van juridische documenten aangaande een wapenzaak en twee originele enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van *Subsidiaire Bescherming*, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen. In eerste instantie dient het CGVS op te merken dat u geen enkel 'origineel' Bengaals bewijs aangaande uw identiteit en nationaliteit aanbrengt. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of over kan beschikken voor te leggen. Uw nationaliteitsakte, referentiebrief van de 'city corporation' en geboorteakte (zie document 1 en 2, groene map) volstaan niet als bewijs van identiteit of nationaliteit aangezien het fotokopieën betreffen en beide documenten geen foto bevatten. Zodoende kan niet worden nagegaan of het wel degelijk om uw persoon gaat. Gezien het ontbreken van een origineel identiteitsdocument met foto en de vaste rechtspraak dat aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend, toont u uw identiteit derhalve niet genoegzaam aan. Uw werkvergunning verkregen in Griekenland (zie document 7, groene map) is geen bewijs van identiteit aangezien dit gemaakt is op basis van uw eigen verklaringen en niet op basis van oorspronkelijke identiteitsdocumenten. U stelde dat u over een 'voters identity card' beschikte maar dat deze verloren zou geraakt zijn bij schilderwerken in uw woning in Bangladesch (zie gehoorverslag CGVS p.10). U legde een kopie neer van een vals paspoort waarmee u gereisd zou hebben waarin een andere naam aangegeven staat met uw foto (zie document 6, groene map). Het CGVS kan dan ook niet nagaan of het om uw persoon gaat of om een andere persoon. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw ware nationaliteit of identiteit.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u van 7 juli 2011 tot 25 december 2011 in Griekenland verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.7). Volgens uw verklaringen zou u in Griekenland geen asiel hebben aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS p.7). U zou enkel een werkvergunning hebben verkregen (zie gehoorverslag CGVS p.7). Uw langdurige verblijf zonder asielaanvraag in Griekenland breekt uw ingeroepen vrees voor vervolging af. Wanneer een persoon zijn land van herkomst dient te verlaten wegens een vrees voor vervolging, dan is het niet meer dan logisch dat deze persoon zich na aankomst in veilig derde land, zo snel mogelijk tot de autoriteiten aldaar zou wenden ten einde bescherming aan te vragen. U gaf aan dat er in Griekenland geen asielbeleid zou bestaan zoals hier in België (zie gehoorverslag CGVS p.7). Hoewel vaak beweerd wordt dat de Griekse asielprocedure niet optimaal verloopt, bestaat ze wel. U had dus minstens de moeite kunnen nemen om asiel aan te vragen. Dat u zelfs deze moeite niet nam, breekt de ernst van uw vrees verder af.

Verder werden er op essentiële elementen van uw asielrelaas tegenstrijdigheden opgemerkt met uw verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS met de vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dd.29 februari 2012. Ten eerste blijkt uit de vragenlijst dat er **8 à 10** drugsdealers naar uw woning kwamen, **wapens achterlieten in uw woning** en u gingen aangeven bij de politie. **Daarna werd er een rechtszaak opgestart** en vanaf dan zou u zich verscholen hebben (zie verklaring CGVS, punt 3.5, p.3). Hieruit blijkt duidelijk dat de drugsdealers eerst naar uw woning kwamen en er vervolgens een rechtszaak werd ingediend. U gaf aan tijdens het gehoor bij het CGVS dat er **5 of 6** drugsdealers naar uw woning waren gekomen **toen u reeds ondergedoken** was (zie gehoorverslag CGVS p.16). Ze zouden naar uw woning zijn gekomen **nadat de valse wapenrechtszaak werd ingediend** (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit zou de enige keer geweest zijn dat er personen naar uw woning kwamen (zie gehoorverslag CGVS p.16). U stelde dat de wapens niet in uw huis werden gevonden maar **dichtbij uw huis** (zie gehoorverslag CGVS p.14). Na confrontatie met deze tegenstrijdigheden door het CGVS stelde u dat u bij de "DVZ" verward was en dat u maar kort iets mocht zeggen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit is geen afdoende verklaring. Hoewel de tijd beperkt is bij de "DVZ" hebt u de kernelementen van uw asielrelaas kunnen aanhalen. Ten tweede haalde u bij de "DVZ" aan dat u op **15 mei 2011** door de rechtbank werd veroordeeld tot **de doodstraf** voor bezit van wapens (zie vragenlijst CGVS, punt 3.2, p.2). Bij het CGVS gaf u aan dat u veroordeeld werd op **10 mei 2011**. U zou veroordeeld zijn **tot 10 jaar gevangenisstraf en een boete van 5000 thaka** (zie gehoorverslag CGVS p.12). Na confrontatie door het CGVS gaf u aan dat het de fout was van de tolk bij "DVZ" en dat u geen details gaf over de zaak (zie gehoorverslag CGVS p.13). Het CGVS vroeg u aan het begin van het gehoor hoe het interview verlopen was bij de "DVZ" en u maakte geen gewag van fouten (zie gehoorverslag CGVS p.2). Dit is dan ook geen verschoning aangezien de vragenlijst u werd voorgelezen in het Bengaals en u die ter goedkeuring hebt ondertekend. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts beweerde u dat u in het midden van 2008 werd aangevallen door de lokale drugsdealers (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is opvallend dat u zich de exacte datum niet herinnerde, gezien de ingrijpende aard van de gebeurtenis. U zou neergestoken zijn en drie dagen in een ziekenhuis verbleven hebben (zie gehoorverslag CGVS p.15). U legde geen enkel document neer dat een ziekenhuisopname zou kunnen staven. U stelde dat deze drugsdealers een band zouden hebben met de 'Awami League' (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dit omdat dat ze geld gaven aan de politie en een goede band hadden met een lid van de 'Awami League' (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het CGVS merkt op dat er geen enkel objectief element is, dat wijst op deze beweerde politieke band. Geen enkel element wijst er dan ook op dat deze personen meer dan gewone drugsdealers waren. U gaf aan dat uw vader bij de politie een 'general diary' zou ingediend hebben (zie gehoorverslag CGVS p.15). U legde hiervan geen document neer. De politie zou geen verdere stappen ondernomen hebben omdat ze een band hebben met de drugsdealers (zie gehoorverslag CGVS p.15). Indien dit zo zou zijn, dan had u verder stappen kunnen ondernemen om bescherming te verkrijgen. De vaststelling dat u hier zelfs geen moeite voor deed, breekt verder de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af (zie gehoorverslag CGVS p.15). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan dit beweerde incident. Bovendien legde u geen documenten neer dat uw werk voor het rehabilitatiecentrum zou kunnen staven. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het beweerde feit dat u omwille van uw werk problemen zou gekend hebben.

Om volgende redenen kan er geen geloof worden gehecht aan de beweerde rechtszaken. Aangaande de beweerde wapenzaak dient opgemerkt te worden dat u veroordeeld werd bij verstek. U legde verschillende gecertificeerde juridische stukken neer waaronder een vonnis (zie gehoorverslag CGVS p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat er slechts een verstekveroordeling kan verkregen worden na overgave van de beschuldigde (zie document 2, blauwe map). Het is dan ook opmerkelijk dat u dit document voorlegde. Uit deze informatie blijkt eveneens dat de rechtbank bij afwezigheid oproepingsbrieven en notificaties uitvaardigt (zie document 2, blauwe map). U legde deze documenten niet voor. Qua inhoud en omstandigheden betreffende deze zaak legde u zoals eerder opgemerkt tegenstrijdige verklaringen af (zie paragraaf drie). Bovendien dient ook aangestipt te worden dat u geen boete verkreeg van 5000 thaka maar van 10.000 thaka, zo blijkt na het overlopen van het document met een Bengaalse tolk (zie vertaling, groene map). U kende ook niet de naam van de persoon die de zaak zou ingediend hebben (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon ook de naam niet aangeven van de rechter die het vonnis zou hebben uitgesproken (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon ook niet aangeven wie de 'investigating officer' was (zie gehoorverslag CGVS p.12). Noch kon u een overzicht

geven van de hoorzittingen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Nochtans zijn dit gegevens die zeker te vinden zijn in uw documenten zodat uw bewering dat u geen kennis heeft van het juridische systeem geen verklaring biedt voor uw gebrekkige kennis (zie gehoorverslag CGVS p.13). Betreffende de beweerde moordzaak kon u niet aangeven welke juridische documenten u juist voorlegde (zie gehoorverslag CGVS p.11). U zou geen 'order sheet' hebben in deze zaak (zie gehoorverslag CGVS p.11). Echter blijkt na het overlopen van deze documenten met een Bengaalse tolk dat u wel degelijk een 'order sheet neerlegde' (zie vertaling, groene map). U kon ook niet uitweiden over de omstandigheden waardoor de moordzaak zou ingediend zijn tegen u. U kon enkel zeggen dat er mensen passeerden en een persoon aanvielen (zie gehoorverslag CGVS p.11 en p.14). Hoewel u kon aangeven wat het strafartikel is voor moord en wanneer de volgende hoorzitting plaatsvindt, kon u niet aangeven wat de naam is van de rechter of van de investigatie officier (zie gehoorverslag CGVS p.11). U kende ook niet de namen van de getuigen (zie gehoorverslag CGVS p.17). U kon enkel stellen dat een andere beschuldigde is gearresteerd maar van de andere weet u niets (zie gehoorverslag CGVS p.17). Er zouden arrestatiebevelen uitgevaardigd zijn tegen u maar deze legde u niet voor (zie gehoorverslag CGVS p.16). U wist ook niet hoeveel arrestatiebevelen uitgevaardigd zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het CGVS voegt hier nog aan toe dat het eenvoudig is om in Bangladesh op maat gemaakte documenten te verkrijgen (zie document 1, blauwe map). Het is ook opvallend dat u aangaande beide rechtszaken weinig kennis hebt. Nochtans zou uw documenten hebben gelezen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U had ook meer informatie kunnen vragen aan uw vader aangezien u nog recent contact met hem heeft (zie gehoorverslag CGVS p.4). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de beweerde rechtszaken tegen u in Bangladesh. Daarenboven verbleef u nog meer dan een jaar na de eerste rechtszaak die werd ingediend tegen u in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.4). Hoewel u niet veel buiten ging in Chittagong, kende u in Chittagong geen problemen (zie gehoorverslag CGVS p.17). Het feit dat u pas veel later besloot uw land te verlaten, relativeert de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De reisdocumenten kunnen aanvaard worden en staven de manier waarop u van Griekenland naar België bent gereisd (zie document 5, groene map). Ze zijn echter geen bewijs van uw reisroute van Bangladesh naar Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker verzet zich in het verzoekschrift zowel tegen de “weigering van de vluchtelingenstatus” als tegen de “weigering van het subsidiair beschermingsstatuut” en roept de schending in van de artikelen 48; 48/2; 48/3; 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet. Bij de uiteenzetting van de middelen blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en

wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert dan ook de materiële schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart dat hij omwille van zijn engagement in een afkick-centrum voor alcoholisten en drugsverslaafden, geïsoleerd werd door drugdealers die banden hadden met de Awami League, terwijl hij zelf sympathisant was van de rivaliserende politieke partij BNP. Hierdoor werd hij bedreigd, aangevallen met een mes en werden er valse rechtszaken tegen hem opgestart.

3.2.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde een fotokopie van een nationaliteitsakte d.d. 15 november 2009, een geattesteerde fotokopie van een geboorteakte d.d. 6 augustus 2009, fotokopieën van schooldiploma's, een fotokopie van een brief van de 'city corporation' d.d. 15 november 2009, originele reisdocumenten (tickets), een fotokopie van een vals paspoort en een originele werkvergunning van Griekenland neer. Verzoeker verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat *"In Bangladesh had ik een nationaal IK, rijbewijs, geboorteakte"* (verslag DVZ), doch op het Commissariaat-generaal stelde hij zijn *"voters ID"* verloren te hebben *"we deden schilderwerken thuis en ik verloor het"* en dat zijn vader tevergeefs probeerde een nieuwe identiteitskaart voor hem te bekomen (gehoorverslag CGVS, p.10). Verzoeker verklaarde nooit een eigen internationaal paspoort te hebben gehad en dat hij zonder documenten *"per schip illegaal"* van Bangladesh naar Griekenland reisde (gehoorverslag CGVS, p.8). Vanuit Griekenland zou hij dan met een vals paspoort naar België hebben gereisd. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker zijn origineel geboortecertificaat. Verzoeker voert aan dat hij *"heeft geprobeerd om een nieuwe identiteitskaart te bemachtigen maar dient hiervoor in Bangladesh een document te ondertekenen. Zijn vader heeft dit geprobeerd maar is hier niet in geslaagd. Verzoeker kan niet terugkeren naar Bangladesh om dit in orde te brengen vermits hij dan gearresteerd zou worden. (...). Verzoeker beschikt niet over een document met een foto maar hoopt dat onder de omstandigheden (hij kan geen identiteitskaart verkrijgen) zijn originele geboorteakte gecombineerd met de andere documenten die hij aanbied of aangeboden heeft toch een afdoende bewijs van zijn identiteit kunnen zijn."*

3.2.2. De commissaris-generaal verwijt verzoeker terecht dat neergelegde documenten niet volstaan om verzoekers identiteit te adstrueren. De nationaliteitsakte, geboorteakte, schooldiploma's en brief van de "city corporation" betreffen geen originele identiteitsdocumenten met foto zodat niet kan komen vast te staan dat deze verzoeker toebehoren. De werkvergunning van in Griekenland berust louter op verzoekers verklaarde identiteit, minstens toont verzoeker niet aan dat hij aan de Griekse overheid originele identiteitsdocumenten toonde. Wat de kopieën van reisdocumenten en van een vals paspoort betreft, kan slechts worden vastgesteld dat deze stukken verzoeker niet toebehoren en is verzoekers bewering hiermee van Griekenland naar België te hebben gereisd (gehoorverslag CGVS, p.8) een blote, ongestaafde bewering. De Raad kan echter slechts vaststellen dat verzoeker vooralsnog in gebreke blijft originele identiteitsstukken met foto neer te leggen. Voor zover verzoeker kon studeren en "hoger secundair" onderwijs volgde, hij tewerkgesteld was als maatschappelijk werker in een rehabilitatiecentrum voor verslaafden, en bovendien sympathisant was van de BNP, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij minstens zijn identiteit genoegzaam kan aantonen. Dit is echter niet het geval en verzoeker biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring, hij faalt in zijn medewerkingsplicht.

3.3. Ter adstructie van zijn asielmotieven legde verzoeker twee bundels met gecertificeerde fotokopieën van juridische documenten aangaande de moordzaak en de wapenzaak neer, alsook de enveloppen waarin deze hem werden toegezonden. Voorts voegt verzoeker ook bij het verzoekschrift nog tal van documenten toe, met name een “general diary”, een “bewijs van ziekenhuisopname” en een “verklaring ex-werkgever” en tevens krantenartikelen en rapporten inzake de algemene situatie in Bangladesh, in het bijzonder de mensenrechtensituatie en de uitvoering van de doodstraf.

3.3.1. De Raad wenst vooreerst te benadrukken dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonde, zodat niet kan worden vastgesteld of voormelde documenten op hem betrekking hebben. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het verzoekschrift stukken voegt waarvan hem in de bestreden beslissing verweten wordt deze niet neer te leggen, terwijl hij geen originele identiteitsdocumenten neerlegt.

Hoe dan ook verweerder wijst er terecht op dat deze nieuwe stukken inhoudelijk op tal van punten afwijken van het voorgehouden asielrelaas. Met name verklaarde verzoeker op het CGVS dat de steekpartij plaatsvond “*Na 2008, midden 2008*” (gehoorverslag CGVS, p.15), terwijl in het “general diary” wordt gesteld dat het voorval plaatsvond op 6 februari 2009. Voorts, waar verzoeker verklaarde dat hij “*drie dagen*” (gehoorverslag CGVS, p.15) opgenomen werd in het ziekenhuis blijkt uit het “general diary” dat verzoeker reeds daags na het incident uit het ziekenhuis werd ontslagen. Tenslotte verklaarde verzoeker dat het zijn vader was die naar de politie stapte “*en diende een GD (general diary) in*”, terwijl uit dit stuk ontegensprekelijk blijkt dat de verklaring uitgaat van verzoeker en ook op zijn naam staat. De neergelegde stukken komen dan ook klaarblijkelijk voor als complaisancestukken, gemaakt voor onderhavige procedure. Bovendien, zelfs indien voormelde stukken authentiek zouden zijn, zijn deze onvoldoende om de voorgehouden asielmotieven te staven. Het medisch attest kan enkel tonen dat verzoeker verwondingen opliep, doch hieruit kan geenszins blijken in welke omstandigheden verzoeker deze heeft opgelopen. Voorts kan uit het werkgeversattest enkel verzoekers tewerkstelling voor een afkickcentrum blijken en uit het “general diary” dat verzoeker bij de politie aangifte deed van een geweldpleging tegen hem door drugdealers, wat echter geenszins een bewijs uitmaakt van de waarachtigheid van de feiten, laat staan van de ingeroepen beschuldigingen en veroordelingen.

3.3.2. Met betrekking tot de neergelegde gerechtsdocumenten blijkt uit de bestreden beslissing dat deze qua aard niet stroken met documenten die volgens objectieve informatie in dergelijke fases in gerechtelijke procedures worden uitgereikt. De Raad ziet ook niet in hoe deze neergelegde documenten verzoekers asielmotieven kunnen adstrueren wanneer de inhoud ervan flagrant in strijd is met essentiële elementen uit het door verzoeker voorgehouden asielrelaas, waaronder de straf waartoe verzoeker veroordeeld werd. Tevens wijst de bestreden beslissing er terecht op dat verzoeker geheel onbekend bleek te zijn met de inhoud van deze documenten en zelf niet wist welke gerechtelijke documenten hij precies neerlegde. Verzoeker gebruikt aldus documenten met vormelijke en inhoudelijke gebreken wat niet los kan worden gezien van de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat valse documenten eenvoudig te kopen zijn in Bangladesh en de valse documenten dermate talrijk in omloop zijn dat ze zelfs het economische leven aantasten. Deze vaststellingen worden door verzoeker niet betwist, vinden grondslag in het administratief dossier en blijven dan ook onverminderd overeind.

3.3.3. De Raad wijst erop dat neergelegde documenten slechts een onderdeel van de beoordeling van een asielaanvraag uitmaken en hoe dan ook dienen te worden ondersteund door geloofwaardige en overtuigende verklaringen. Dit is *in casu* echter geenszins het geval. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van vaagheden en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen inzake elementaire gegevens die de kern raken van het asielrelaas, in het bijzonder zijn problemen met drugdealers en de valse rechtszaken die tegen hem werden aangespannen. Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af inzake zijn beweerde problemen met drugdealers. Waar verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat er eerst “*8 à 10 dealers*” naar zijn woning kwamen en “*in ons huis*” wapens achterlieten en daarna pas een rechtszaak werd opgestart (verslag DVZ), verklaarde hij op het CGVS dat eerst de rechtszaak werd opgestart en pas nadat hij reeds was ondergedoken kwamen er “*vijf of zes*” drugdealers langs en dat de wapens teruggevonden werden “*Dichtbij mijn huis*” (gehoorverslag CGVS, p.14-16). Daarnaast verklaarde verzoeker op de Dienst vreemdelingenzaken dat hij “*werd veroordeeld in 15/05/2011 door de rechtbank van Dakha tot de doodstraf voor bezit van wapens*” (verslag DVZ), terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij in de wapenzaak veroordeeld werd tot “*10 jaar en 5000 thaka en als ik niet betaal nog een jaar*” en dat het vonnis uitgesproken werd op “*10 mei 2011*” (gehoorverslag CGVS, p.12). Voorts kon verzoeker de rechtszaken die tegen hem liepen niet in het

minst toelichten, was hij onbekend met de procedurele voorafgaanden en kende evenmin de namen van belangrijke figuren die bij zijn procedure betrokken waren zoals de *investigation officer*, de rechter, getuigen, etc.

3.3.4. Verzoeker voert aan dat *“De tegenstrijdigheden in het relaas van Verzoeker dienen dan ook beschouwd te worden als vergissingen in hoofde van Verzoeker ten gevolge van zijn nervositeit waarbij het feit dat de feiten zich ook al even geleden hebben afgespeeld en de communicatiestoornissen met de tolk van de Dienst Vreemdelingenzaken niet aan geholpen hebben. D” tegenstrijdigheden dienen dus de geloofwaardigheid van Verzoeker niet aan te tasten.*” Wat zijn onwetendheden inzake de rechtszaken die tegen hem liepen betreft, argumenteert verzoeker dat hij *“niet aanwezig was gedurende de gehele procedure”*, dat hij *“werd enkel sporadisch ingelicht door zijn vader”* en dat zowel zijn vader als hijzelf beschikken *“niet over voldoende kennis en niet voldoende middelen om om meer duidelijkheid te scheppen”*.

3.3.5. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal gewag heeft gemaakt van problemen met de tolk, niettemin uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en hemzelf. Integendeel, bij de aanvang van het verhoor op het CGVS bevestigde verzoeker zelfs dat hij de tolk goed begreep en dat ook het verhoor op DVZ goed verlopen was. Dat verzoeker op de DVZ problemen ondervond met de tolk is dan ook een blote, ongestaafde en laattijdige bewering.

Verzoeker kan evenmin overtuigen waar hij meent dat de hiaten en tegenstrijdigheden kunnen vergeoelikt worden door nervositeit en stress. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). De voorgehouden feiten vormen bovendien een manifeste afwijking op de alledaagsheid zodat zij in het geheugen zouden gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan, zij zijn immers van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven.

Verzoeker kan verder evenmin overtuigen waar hij met betrekking tot zijn onwetendheden inzake de rechtszaken die tegen hem zouden lopen, argumenteert dat hij afwezig was en juridische kennis mist. Immers, van iemand die vervolgd wordt wegens wapenbezit en moord, vreest te worden veroordeeld tot de doodstraf, hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaken die aan de basis liggen van zijn vlucht naar Europa, minstens de informatie en documenten die hij dienaangaande bekomt, grondig bestudeert.

3.3.6. Wat de neergelegde krantenartikels en algemene rapporten betreft benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten en berichtgeving dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Tenslotte kan uit de enveloppes enkel blijken dat verzoeker post ontving.

3.4. Aldus kunnen de talrijke stukken die verzoeker aanbrengt geenszins aantonen dat verzoeker gevisieerd en belaagd werd door drugdealers, noch dat hij hiervoor geen beroep kon doen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten, laat staan dat er hierdoor valse rechtszaken tegen hem werden aangespannen. Integendeel, de door verzoeker aangebrachte documenten komen klaarblijkelijk frauduleus en/of gesolliciteerd voor en verzoeker biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring. Bijgevolg stelt de Raad vast dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies grondslag vinden in het administratief dossier, de kern raken van het relaas en pertinent zijn. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Verzoekers

argumenten over de corruptie in Bangladesh zijn irrelevant nu verzoeker niet aantoont problemen te hebben met drugdealers.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK